

XVII. СЛАВЯНЕ И ПАДАНИЕ НА ВИЗАНТИЙ- СКЖ-ТЖ ДЪРЖАВЖ.

1370—1386—1389—1439—1453.

СЛАВЯНЕ. ЧЕХИ. ПОЛСКО ЦАРСТВО. БРАНДЕБУРГЪ. БЪЛГАРЕ. СЪРБИ. ИСТОЧНИ СЛАВЯНЕ. ТУРЦИ. ПРИЗИМАНИЕ НА ЦАРИГРАДЪ.

Славяне. Кога станжло Голѣмо-то Прѣселяваніе на народы-ты Германци-ти захванжли западнѣ-тж полвинѣ на Европѣ, а Славяне-ти источнѣ-тж. Жилища-та на Славяны-ты ся простирали отъ рѣкѣ Елбѣ до Окѣ и Волгѣ и отъ Балтійско море до Адриатическый заливъ и Бѣло-море. Славяне-ти были безбройни и силни, нѣ до толкова съ войнишко сѣрдце каквото Германци-ты, и не работили заедно срѣщо общи-ты врагове. Тии повече-то ся раздѣлили на дребны племена, които живѣли отдѣлно едни отъ други; всяко племе състояло отъ нѣколко родове. Старѣйшины-ты съставляли *вѣче* (сборъ). Нѣкои отъ тия старѣйшины добывали власть надъ други-ты и ся наричали *князове*.

Спорядъ мѣста-та Славяне-ти ся раздѣлили на западни, южны и источни.

Западни Славяне сж: *Чехи съ Моравци и Поляци*.

Чехи-ти населили земѣ, извѣстна подъ имя Бохемиѣ. Тии были обыколени отъ вси страны съ планины, та затова нагласили доста силно царство. Тамъ много врѣмя владѣлъ царскый корень на Пшемисла. Ето що казва за тоя царскый родъ една народна пѣсенъ за „Сжда на Любошѣ“.

Еднажъ въ Чехиѣ царувала царкыня *Любошя*, която была прочюта съ мѣдрость-тж си и съ правдинѣ-тж си. Два брата слѣдъ бащинѣ-тж имъ смърть ся скарали за наслѣдие-то, и отышли на сждъ при Любошѣ; сжда-та станжла на сбора, сир. прѣдъ народны-ты старѣйшины. Сборъ-тъ отсѣклъ, че братие-то спорядъ